

ת"פ 46321/05 - מדינת ישראל נגד י' ז'

בית המשפט המחוזי בחיפה

09 יולי 2014

ת"פ 14-05-46321 מדינת ישראל נ' ז' (עוצר)

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא
המאנשינה מדינת ישראל
נגד י' ז' (עוצר)
הנאשם

זהר דין

העבירות בהן הורשע הנאשם

הנאשם הורשע, על פי הודהתו, במסגרת הסדר טיעון, לאחר שהודה בכתב אישום מתקן, בעבירות הבאות:

אישום ראשון - שתי עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין; גרימת שריפה ברשלנות, עבירה לפי סעיף 449 לחוק העונשין;

אישום שני - עבירה איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין; עבירה של מעשה פיזות ורשלנות, לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין.

על פי הנטען באישום הראשון, הבכיר הנאשם אש במתќן לצלליתبشر, אותו העמיד בשטח ובו עשביה בסמוך לביתו. כתוצאה מכך החלטה הצמחה לבוער. במהלך אותו אירוע איים הנאשם על שכניו, כי ישראף אותם. בהמשך, כאשר הגיעו למשטרה, איים בפני שוטרים כי יפגע בשכניו. על פי הנטען באישום השני, איים הנאשם על שכנתו שיפגע בה, ולאחר זמן קצר הcitית עשביה בסמוך לשטח הבניין הסמוך. שכנים שהגיעו למקום כיבו את האש בסיוועו של הנאשם. כאמור, כאמור, הנאשם הודה במינויו לו בכתב האישום.

התיעון לעונש

הנאשםILD 1954. בעברו 24 הרשעות קודמות ועוד מעורבות בשני תיקים פליליים שהסתמכו ללא הרשעה, זאת בעת היותו קטין. יער כי מספר תיקי הפ"א בהם הורשע מגע ל-49 תיקים שונים, בהם עבירות של איומים, אלימות מילולית ואלימות פיזית, עבירות של היזק לרכוש, העלבת עובד ציבור ועוד.

ב"כ המאנשינה הצבעה בתיעונה לעונש על התנהגותו של הנאשם, המאים על שכנו ומחייב אש בשכונה. לדבריה, מדובר בנאשם רצידיביסטי, הגורם לנזק ולסיכון לחברה. הוא אינו מהסס לאיים לפגוע בשכניו, לרבות כאשר הוא משמש את האיים בפני שוטרים. התנהגותו מצבעה על האפשרות שיחזור ויבצע את מעשיו. לעניין זה מצינית ב"כ המאנשינה, כי

מדובר בנאשם אשר מצהיר על עצמו כי הוא מכור לאלכוהול, ומכאן גם המסוכנות הנש��פת ממנו. ב"כ המאשימה טענת כי מתחם העונש ההולם בעבירה של גריםת שריפה ברשלנות הוא בין 12 ל-24 חודשים מאסר, בעבירה של פיזות ורשלנות גם כן בין 12 ל-24 חודשים מאסר, ובUBEIRA אiomim בין 6 ל-24 חודשים מאסר. בהתאם, עותרת ב"כ המאשימה לגזר את עונשו של הנאשם בכל אחד מהמקרים בהם הורשע, ולהטיל עליו עונש של מאסר מצטבר.

ב"כ הנאשם מבקש להתחשב בהודאה המיידית של הנאשם, ומציין כי למעשה, היה מקום לדון בכתב אישום זה בבית משפט השלום. עוד מבקש הוא להתחשב בנסיבות האישים של הנאשם, כעולה מכלול הנסיבות שהוצעו בפני בית המשפט, לרבות חוות דעת פסיכיאטרית מיום 17.6.14. לטענתו, מתחם העונש ההולם בנסיבות אלו נع בין עונש של מאסר מותנה לבין עבודות שירות לתקופה קצרה. הסגנור ציין את בעיותו האישיות והרפואיות של הנאשם ואת היוטו מטופל על ידי מחלקת הרווחה. בנסיבות אלו, בשים לב למצבו, מבקש הסגנור כי בית המשפט יתחשב ויסתפק בתקופת המעצר (ימים 18.5.14), ויגזר עונש של מאסר באוטה תקופה, וכן עונשים צופים פניו עתיד.

ה הנאשם הביע חרטה וביקש את סליחת בית המשפט.

שיעור בית המשפט לעניין העונשה

קביעת מתחם העונש ההולם

במקרה שבפני, מדובר בשני איורים דומים, המשלבים עבירות של איום וUBEIRA שבעיקרן הצתה רשלנית. יוער כי באישום הראשון מיוחסת לנאשם עבירה של גריםת שריפה ברשלנות, ואילו באישום השני מעשה של פיזות ורשלנות. במקרים מסוימים, כפי שצינו לעיל ובכתב האישום. בנסיבות אלו, ראוי לקבוע מתחם עונשה הולם לכל אחד מהאיורים (להבדיל מכל אחת מהUBEIROT בהן הורשע) [ראו לעניין זה: ע"פ 772/13 **ישראל נ' מדינת ישראל** (נימן ביום 29.6.2013)]. מובן כי מתחם העונש מביא בחשבון את העבירות (ובמקרה זה העונש הקבוע בחוק לUBEIROT, לפי סעיף 338(א)(3) ולפי סעיף 449 זהה, למעשה), ואולם אין מקום להפריד בכל אחד מהמקרים בין ריבב המעשה הרשלני אשר גרם להצתת האש ובין עבירת האיומים.

העונש הקבוע לUBEIROT שעוניין בהצתת האש, בכל אחד מהאיומים, הוא עד 3 שנות מאסר. העונש הקבוע בחוק בעבירת האיומים גם הוא עד 3 שנות מאסר. על בית המשפט להביא בחשבון את הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, נסיבות הקשורות ביצוע העבירה ומידיות העונשה הנוגגת. יודגש לעניין זה, כי מתחם העונש ההולם צריך לשקוף מדיניות רואה, גם אם אינה זהה לעונשה הנוגגת.

הערך החברתי שנפגע

UBEIRAT האיומים פוגעת בביטחוןם של הציבור, ובמיוחד של נסיבות העבירה נשוא האיים.UBEIROT של גריםת הצתה ברשלנות מסוכנות את שלום הציבור ואת רכושו, גורמות למפגע סבירתי של עชน, הפוגע בבריאות הציבור וברכושו. מכאן שהערך החברתי שנפגע הוא שלום הציבור וכן שלום רכושו.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

הנסיבות בכל אחד מהאישומים בהם הורשע הנאשם דומות. מדובר באדם הנושא להתפרצויות כעס כלפי שכניו, ואף המצית אש בחוסר זהירות. יעור כי במסגרת האיים שהופיעו כלפי שכנו אף אים להציג את בתיהם, ואולם לא התרשםתי, מטור צפיה בצלום אחד האירועים, כי עבירת ההצתה היא בגדיר של מימוש איום. נראה כי מדובר בשתי פעולות נפרדות, המביאות לידי ביטוי את אופיו של הנאשם, התמכרותו לאלכוהול ויכולתו האישית. אוסיף עוד, כי גםה שה הנאשם השתמש בביטויים מאיים, ולכאורה אף פעל בהתאם, נראה כי רמת המסוכנות מהאישומים שהוא משמש אינה במדרג הגבוה. בעניין זה יש גם להביא בחשבון כי הנאשם סיע בគבי האש שהציג, זאת לפחות באישום השני. מכאן ניתן למדוד את טיב התנהגותו.

מתחם העונש הולם

בהבאי בחשבון את מכלול הנסיבות, כפי שבאו לידי ביטוי בחומר שבפני, אני קובע כי מתחם העונש הולם בכל אחד מהאישומים/אירועים, תוך שיקול של עבירות האיים והנסיבות הקשורות בהצתת האש בכל אחד מהאישומים, נع בין עונש של 4 חודשים מאסר לRICTO בפועל לבין 18 חודשים מאסר לRICTO בפועל.

נסיבות שאין הקשורות בביצוע העבירה

בנסיבות המקרה יש להביא בחשבון, כSHIFTOL להחמרה, את עברו הפלילי העשיר של הנאשם, הכליל אורח חיים של ביצוע מגון רב של עבירות אלימות, וזאת לאורך קרוב ל-50 שנים. עובדת היותו נאשם חזיר תומכת, לכואורה, בהחמרה בענישה. עוד יש להביא בחשבון את נתיתו לשתיית אלכוהול, דבר אשר ככל הנראה משפייע על התנהוגותו, זאת כעולה מחווות דעת פסיכיאטרית שהוגשה לתיק בית המשפט וכן את דבריו של הנאשם עצמו, בחומר שהוצע לעוני. כל אלו מצביעים על צורך במסגרת שתוכל להגן על הציבור מפגיעה וכן תוכל לפקח ולטפל בנאשם, במידת האפשר.

לכף הזכות יש להביא בחשבון את העובדה שה הנאשם סיע בគבי האש שהציג. כמו כן יש להביא בחשבון את הודהתו באישומים המיוחסים לו.

סטייה מהמתחם ומהעונש הולם

לא מצאת מקום במקרה זה לסתות מתחם העונש הולם. לא נראה כי קיים אפיק שיקומי בעניינו של הנאשם זה. אין גם עילה לסתות לחומרה מהמתחם שנקבע.

קביעת העונש הולם בתוך המתחם

בהבאי בחשבון את מכלול הנסיבות, אני קובע כי באישום הראשון יגזר על הנאשם עונש של 7 חודשים מאסר לRICTO בפועל. העונש מביא לידי ביטוי את העובדה שה הנאשם, אשר הצית את האש, לא עשה דבר כדי לבכותה, וכן את העובדה שה הנאשם אים בפני שוטרים כי יפגע בשכנים. בכל הנוגע לאיושם השני, אני קובע כי העונש שייגזר על הנאשם יעמוד על 5 חודשים מאסר לRICTO בפועל. לעניין זה מביא בית המשפט בחשבון את עבירות האיים שהושמעו כלפי שכנתו של

הנואם, את הדלקת האש, ואולם בית המשפט מביא גם בחשבון כי הנואם סייע בכיבוי האש.

בנוספַּה לעונש המאסר בפועל שיגזר על הנואם יקבעו גם עונשים מותניים לשם הרתעתו בעtid.

הצטברות העונשים

מאחר ומדובר בשני איורים שונים שאינם קשורים זה לזה, לא מצאתי עילה לחפות את העונשים, ואני קובע כי העונש שנגזר בגין האישומים הנ"ל ירוצח במצבבר.

סיכום הענישה וגזר הדין

בסיכוםו של דבר, אני גוזר על הנואם לרצות 18 חודשים מאסר, מהם 12 חודשים מאסר לריצוי בפועל ו-6 חודשים מאסר על תנאי. התנאי הוא שהנאום לא יעבור עבירות הקשורות בהצתת אש, בין אם במקוון ובין אם בטלנות, ווירושע בגינה, וזאת בתוך 3 שנים מהיום. **סך הכל ירצה הנואם 12 חודשים מאסר בפועל, שמণינם מיום מעצרו, 18.5.14.**

בנוספַּה אני גוזר על הנואם עונש של 2 חודשים מאסר על תנאי, וה坦אי הוא שהנאום לא יעבור כל עבירה של איזומים, ווירושע בגינה, וזאת בתוך 3 שנים מהיום.

בנסיבות העניין לא מצאתי מקום לגזר על הנואם ענישה כספית.

הודעה זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ד,

09 יולי 2014, במעמד

הצדדים ובאי כוחם.

ר' שפירא, ס. נשיא